

УДК 346.7

В. М. ПАШКОВ

доктор юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного,
господарського та екологічного права
Полтавського юридичного інституту
Національного юридичного
університету
імені Ярослава Мудрого,
провідний науковий співробітник
НДІ правового забезпечення
інноваційного розвитку
НАПрН України
e-mail: vitpasch@rambler.ru

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Досліджено проблеми забезпечення конкурентоспроможності фармринку в умовах глобалізації. Аналізується входження України у світовий економічний простір, процеси формування інноваційної системи національного фармацевтичного ринку шляхом широкомасштабного введення в господарський обіг через інноваційні процеси таких продуктів інтелектуальної праці, як передові технології, науково-технічні розробки та інші об'єкти прав інтелектуальної власності науково-технічної сфери, а також запровадження ефективних організаційно-управлінських рішень з метою їх комерціалізації або отримання соціально-економічного ефекту.

Ключові слова: глобалізація фармацевтичного ринку, конкурентоспроможність фармацевтичної продукції, інноваційна модель розвитку фармринку.

Постановка проблеми. Глобалізація, уніфікуючи умови міжнародного виробництва та обміну, створила умови для виходу окремих суб'єктів господарювання за межі юрисдикції національної держави. У той же час в Україні

лояльна державна політика стосовно великих іноземних корпорацій призвела, з одного боку, до часткової залежності фармацевтичного ринку України від імпорту лікарських засобів та виробів медичного призначення, а з другого — до споживчої доступності інноваційної фармацевтичної продукції іноземного виробництва.

У цьому контексті необхідно зауважити, що сучасний етап світового розвитку характеризується динамічним поглибленням процесів інтеграції політичного, економічного, культурного життя країн світу. За останні роки розвиток фармацевтичного ринку як у світі, так і в Україні є безпрецедентним. Зростання потреби в лікарських засобах, обсягу й асортименті їх пропонування, економічної привабливості фармацевтичного бізнесу, кількості суб'єктів господарювання, а звідси — зростання конкуренції спонукають товаровиробників цієї специфічної продукції до впровадження нових стратегій і програм, спрямованих на підвищення своєї конкурентоспроможності, завоювання й утримання стійких конкурентних позицій [1]. Як наслідок, фармринки характеризуються швидким зростанням промислового виробництва, високим рівнем конкуренції та насиченості. Разом з тим фармацевтичний ринок має ряд особливостей, що відрізняють його від ринків інших товарів, а саме: різноманітний асортимент препаратів, тривалий цикл розробки, висока наукоємність, нееластичний попит, тобто залежність попиту від епідемій, стихійних лих й інших екстремальних ситуацій [2].

При цьому в міжнародному рейтингу конкурентоспроможності, що розраховується Всесвітнім економічним форумом Україна за 2013–2014 рр., порівняно з 2012–2013 рр., опустилася із 73-го на 84-те місце (із 148 країн світу) [3]. На думку експертів, основним чинником, що спричинив таку динаміку, є недосконалість інституційного середовища, яке характеризується надмірною бюрократизацією, фаворитизмом та непрозорістю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі теоретико-методичні проблеми забезпечення конкурентоспроможності в умовах глобалізації займають чільне місце в роботах науковців-господарників, а саме: О. М. Вінник, Д. В. Задихайла, В. К. Мамотова, О. П. Подцерковного, В. А. Устименка, В. С. Щербини тощо. Однак зазначені науковці під час опрацювання цих питань не розглядали особливості забезпечення конкурентоспроможності, зокрема, фармацевтичної продукції в умовах формування інноваційної моделі економіки.

Формулювання цілей. Метою цієї статті є дослідження особливостей господарсько-правового забезпечення конкурентоспроможності фармацевтичної продукції в умовах глобалізації економіки України та формування інноваційної моделі економіки.

Виклад основного матеріалу. Зрозуміло, що для сучасної світової економіки характерною є інтернаціоналізація господарського життя у формі інтеграції — об'єднання ринків, виробництв окремих країн у зону вільної торгівлі та підприємництва, що створює передумови транснаціоналізації, тобто взаємопереплетіння економік різних країн унаслідок створення транснаціонального капіталу, який функціонує на всіх національних сегментах галузевих ринків, і, врешті-решт, до вищої форми інтернаціоналізації — формування глобальних ринків [5]. Хоча національна специфіка розподілу економічної влади в межах вітчизняної економічної системи полягає в домінуванні в ній «власних» олігархічних промислово-фінансових груп, що шляхом монополізації низки галузей та свого впливу на політику держави більш-менш успішно спромоглися не допустити іноземні ТНК на національний ринок, уникаючи в такий спосіб прямої конкуренції з ними. Проте необхідно відзначити, що на фармацевтичному ринку посилюється конкурентна боротьба як українських виробників з імпортерами, так і між вітчизняними виробниками фармпродукції. Загостренню конкуренції неабиякою мірою сприяє так зване дублювання номенклатури. Не рідкість, коли декілька вітчизняних виробників випускають декілька варіантів однієї й тієї ж молекули. Умовно кажучи, з тисячі найменувань ринок одержує 150–200 реальних молекул [6]. Крім того, на думку окремих дослідників, стан вітчизняного фармацевтичного виробництва характеризується значним відставанням від закордонних підприємств, обумовлений недостатньою пристосованістю до нових господарських умов і дефіцитом інвестиційних ресурсів [7], що зводить нанівець конкурентну боротьбу вітчизняних фармвиробників з імпортерами.

У цьому контексті виникає запитання: «Що саме є причиною об'єднання великих фармацевтичних компаній?».

На думку дослідників, основною причиною об'єднання великих корпорацій у ще більші структури є збільшення ними витрат на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи. Щоб компанія могла успішно конкурувати з іншими, їй необхідно випускати на ринок щороку кілька нових оригінальних ліків (брендів), але на створення такого лікарського засобу потрібно до 10 років досліджень та сотні мільйонів доларів на рік. Такі ризиковані й довгострокові проекти потребують фінансування. Отже, об'єднані наукові бюджети провідних фармкомпаній досягають щороку розмірів від одного до 7 млрд дол. США [5]. Однак постає питання щодо ефективності таких витрат. Так, за інформацією засобів масової інформації, фармацевтична промисловість інвестує 27 млрд дол. щороку в дослідження, але більша їх частина — гонитва за препаратами, які подовжують або полегшують життя споживачів, що й так відносно здорові.

Найпопулярнішими є препарати для відрощування волосся, зменшення імпотенції або боротьби з холестеринем, виразкою, депресією, занепокоєністю, алергією, артритом і високим артеріальним тиском [8]. Прикладом є величезні витрати фармацевтичних компаній на виведення й оновлення випуску препаратів проти ожиріння, для усунення стресу тощо, тоді як хвороби, характерні для нечисленних груп пацієнтів, часто не можуть залучити інвестиції фармацевтичних компаній для розробки засобів лікування. Дійсно, немає ніяких доступних препаратів для лікування більшості із 6 тис. так званих хвороб-сиріт [3]. У той же час, за даними ВООЗ, на розробку лікарських засобів від захворювань, до яких схильні 90 % населення світу, витрачається лише 10 % від щорічних витрат на проведення досліджень у сфері охорони здоров'я. При цьому, наприклад, фармпромисловість США витрачає на маркетинг більше коштів ніж на розробку нової продукції [9, с. 12].

Отже, фармацевтичний ринок, безумовно, варто розглядати як об'єкт впливу глобалізації в усіх її виявах. Світова фармацевтична промисловість помітно трансформувалася протягом останнього десятиліття. Інтенсивна глобалізація, ускладнення параметрів, що визначають конкурентоспроможність продуктів та характеризують інтенсивність боротьби компаній за глобальну частку ринку, формують нові можливості для підприємств, у той же час визначають й нові перешкоди. Можна сказати, що глобалізація стала атрибутом сучасної економіки. Найактивнішими суб'єктами та рушіями глобалізації є транснаціональні компанії. Внаслідок їх впливу міжнародна торгівля все менше відповідає принципам так званої вільної торгівлі, оскільки більшість операцій, особливо на фармацевтичному ринку, проводиться між дочірніми підприємствами міжнародних суб'єктів господарювання [10]. Саме тому, зауважує Д. В. Задихайло, будь-які конституційно-правові конструкції, що стосуються економічної або соціальної політики суверенної держави, мають враховувати наявний або потенційний вплив транснаціональних суб'єктів, а в окремих випадках і вплив контрольованих ними міжнародних організацій. Такий вплив практично завжди прямо або побічно спрямований на ерозію суверенних прав держави, її економічного суверенітету, вихолощення її політичних суверенних прав, що без економічного підґрунтя набувають декларативного значення, і не можуть реально використовуватись для протиставлення можливостей власної економічної влади цим суб'єктам. Отже, сьогодні неможливо формувати конституційне та господарсько-правове забезпечення функціонування національної економічної системи без урахування, що остання, в умовах членства країни, зокрема, у таких міжнародних організаціях, як СОТ, фактично є відкритою частиною світової економічної системи, у якій рух товарів та капіталів відбувається відповідно до економічних стратегій

транснаціональних її суб'єктів, часто без урахування національних інтересів більшості держав [11, с. 65].

Для безперешкодного входження України до світового економічного простору необхідним стає завдання щодо формування інноваційної моделі економіки, підвищення ефективності структури виробництва за рахунок зростання частки високотехнологічних галузей, забезпечення кардинальних змін у міжнародній спеціалізації в сучасних динамічних умовах інтернаціоналізації виробництва. Сутністю інноваційної моделі розвитку економіки, яка стала панівною доктриною економічного зростання в розвинутих економічно й технологічно країнах світу, а також країнах із позитивною динамікою техно економічних змін, є широкомасштабне введення в господарський обіг через інноваційні процеси таких продуктів інтелектуальної праці, як передові технології, науково-технічні розробки та інші об'єкти прав інтелектуальної власності науково-технічної сфери, а також запровадження ефективних організаційно-управлінських рішень з метою їх комерціалізації або отримання соціально-економічного ефекту.

І хоча інноваційність як феномен соціально-економічного життя має багато різноманітних виявів, вона також пов'язана з різними факторами, регулятивними нюансами, стимулами економічного та неекономічного характеру. Той факт, що стимулювання та активізація інноваційних процесів, становлення інформаційного суспільства віднесені державою до пріоритетних національних інтересів і взяті нею за орієнтир при формуванні курсу подальшого соціально-економічного розвитку, означає, що питання створення умов, активізації та реалізації інноваційних перетворень як у реальному секторі економіки, так і в соціальній сфері, побудова інноваційної моделі економічного розвитку є складовою обраного стратегічного курсу соціально-економічної політики України. Водночас законодавча непослідовність щодо невідокремлення державної інноваційної політики як окремої складової в ГК України, зокрема у ст. 10 та п. 1 ст. 328 ГК України, зводить нанівець побудову інноваційної моделі економічного розвитку, у тому числі у сфері охорони здоров'я. Відсутність науково-правового забезпечення інноваційної діяльності не дозволяє сформулювати цілісну державну інноваційну політику навіть на концептуальному рівні. В той же час основними інструментами державного стимулювання інноваційної діяльності в країнах — членах ЄС та інших розвинених країнах є державне замовлення, пряме інвестування, пільгове кредитування, надання грантів, фінансових гарантій, фіскальні преференції, надання нефінансових послуг та інших видів нефінансової підтримки.

Тобто в європейських країнах використовують системний принцип реалізації інноваційної політики, ключовими ланками якої є визначення конкретних правових засобів і механізмів досягнення поставлених завдань.

Отже, необхідно, як підкреслюють фахівці, звернути увагу на вдосконалення державної економічної та науково-технічної політики щодо забезпечення пріоритетних напрямів модернізації вітчизняного виробництва, підвищення його конкурентоспроможності, регулювання діяльності інфраструктурних монополій. При вирішенні цієї проблеми доцільно розробити заходи щодо зниження адміністративного тиску на підприємницьку діяльність, а також забезпечення стабільності законодавчої бази та реальності її виконання [12]. З огляду на це в державі постійно здійснюється організаційна перебудова системи охорони здоров'я з метою підвищення ефективності використання наявних ресурсів. З точки зору більшості дослідників та практичних працівників, це має відбуватися шляхом стимулювання інноваційної діяльності [13]. Вирішення цього завдання можливе лише шляхом дотримання державної інноваційної політики, метою якої відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» (ст. 3) є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- й ресурсозберігаючих технологій, виробництва й реалізації нових видів конкурентоспроможної продукції.

Одним із основних чинників стримування поширення в Україні оригінальних патентованих препаратів є їх висока ціна та собівартість. До чинників, які негативно впливають на ефективність інновацій у фармацевтичній промисловості, належать відсутність або низький рівень фінансування, висока кредитна ставка, високий економічний ризик, недостатня інформація про стан фармацевтичного ринку, труднощі з сировиною та матеріалами і застаріле виробниче обладнання [14]. Тобто співвідношення прямих і непрямих фінансових методів стимулювання інноваційного розвитку підприємств насамперед визначається економічним потенціалом держави. Так, в умовах дефіциту державного бюджету в Україні пріоритет повинен надаватися таким непрямим фінансовим методам, як податкова, амортизаційна, кредитна, цінова політика держави, впровадження протекціоністських заходів [15].

Із цього приводу Д. В. Задахайло зауважував, що інноваційна функція держави, яка своїм головним об'єктом впливу має формування та прискорене функціонування саме інноваційного ринку української економіки, методологічно повинна реалізуватись через застосування правових та організаційних заходів, спрямованих на основні структурні елементи такого ринку, впливаючи на підвищення їх системної ефективності. Саме тому серед таких елементів слід виділити як окремі об'єкти державної інноваційної політики таке:

1) інноваційна пропозиція. Роль держави полягає у різнохарактерних зусиллях щодо формування, консолідації та стимулювання такої пропозиції, як за рахунок вітчизняних потужностей, так і за рахунок залучення іноземних інноваційних продуктів в економіку України;

2) інноваційний попит. Головним завданням державної інноваційної політики в цьому сегменті є формування за рахунок правових та організаційних заходів реального попиту серед національних суб'єктів господарювання щодо залучення інноваційних продуктів. Кінцевим результатом такого залучення має стати випуск інноваційної продукції. В цьому контексті «інноваційний попит» корисно диференціювати на дві категорії, що мають значення самостійних об'єктів інноваційної політики. Перший — це власне попит виробників на інноваційний продукт, наприклад, нову технологію, за рахунок якої можна забезпечити виробництво нової, інноваційної, відповідно конкурентоспроможної продукції. Другий — ринок споживання інноваційної продукції як з виробничою, так і з суто споживчою метою;

3) інфраструктура інноваційного ринку. У загальному плані інфраструктура ринку складається з інститутів, що забезпечують динаміку ринку, рух попиту та пропозиції одне до одного. Інфраструктура інноваційного ринку як ринку інноваційних продуктів має визначитись як автономна категорія порівняно з необхідністю також формувати інноваційну складову в системі функціонування усіх інших ринків товарів і послуг, чия інфраструктура і зміст економічних відносин повинні дедалі більше включати в себе компонент інноваційності;

4) мінімізація трансакційних витрат у системі функціонування інноваційних відносин, інноваційного ринку як такого. З точки зору правової складової сутність цього процесу, цього напряму реалізації інноваційної політики має полягати у комплексі заходів регуляторного характеру. Тобто у заходах, спрямованих, з одного боку, на дерегуляцію інноваційних правовідносин, у тому числі це стосується зменшення податкового тиску, законодавчої оптимізації оподаткування інноваційних підприємств, навіть оптимізації самого адміністрування податків тощо, а з другого боку, на створення необхідного правового забезпечення, що дозволило б суб'єктам та учасникам інноваційних правовідносин сфокусувати свою активність на найшвидших траєкторіях досягнення корисного результату [16].

До інноваційного процесу залучена велика кількість учасників в особі спеціалізованих наукових установ, дослідних лабораторій і проектно-конструкторських бюро, великих корпорацій та малих венчурних фірм, окремих винахідників і раціоналізаторів. Їх діяльність спрямована на те, щоб ідея знайшла матеріальне втілення. Цінність нових ідей виявляється на практиці. Інноваційний процес може дати реальні практичні результати, якщо його продукт виявляється затребуваним суспільством.

Висновки. Основними завданнями інноваційної політики держави повинні виступати: 1) створення економічних, інфраструктурних та інституційних передумов переходу до інноваційної моделі розвитку; 2) організація виробництв, що реалізують новітні технологічні уклади і мають перспективи виходу на внутрішній і зовнішній ринки з наукомісткою продукцією світового рівня; 3) закріплення позитивних тенденцій в інноваційному розвитку; 4) створення науково-технічних та інституційних передумов для кардинального технологічного переозброєння економіки і збільшення частки сучасної високотехнологічної конкурентоспроможної на світовому рівні продукції.

Отже, сьогодні перед фармацевтичними підприємствами України з особливою актуальністю постають проблеми, пов'язані з необхідністю визначення подальших шляхів її розвитку в умовах значного скорочення експортного потенціалу, посилення конкуренції на внутрішньому фармацевтичному ринку і невисокої купівельної спроможності населення, з одного боку, і необхідності забезпечення доступності і високої якості лікарських засобів як головних галузевих пріоритетів, з другого боку.

Для практичного втілення поставлених вище завдань в Україні необхідно зосередити зусилля на створенні розгалуженої законодавчої і нормативно-правової бази, яка забезпечувала б широкі можливості для юридичних і фізичних осіб здійснювати та підтримувати інноваційну діяльність незалежно від базових державних замовлень. Тобто система організації інноваційної діяльності на українських підприємствах не повинна обмежуватись їх власними науково-дослідними і дослідно-конструкторськими роботами, а навпаки — орієнтуватися на постійний зовнішній моніторинг і пошук інновацій у глобальному інформаційному просторі, на оцінку і придбання нових технологій, необхідних для їх інтенсивного розвитку.

На державному рівні також має бути модернізована система прямої підтримки інноваційних процесів за допомогою механізмів податкової і грошово-кредитної політики. Необхідно забезпечувати стабільність національної грошово-фінансової системи, що впливає на якість бізнес-середовища, а, отже, і на інвестиційну привабливість країни; запровадження дієвого пільгового режиму здійснення інноваційної діяльності; зростання рівня капіталізації банківського сектору, і, врешті-решт, — послідовно переходити від економіки споживання до економіки розвитку.

Таким чином, формування інноваційного фінансування є органічною складовою процесу створення цілісного господарського механізму, який відповідав би завданням розвитку економіки країни загалом.

Слід зазначити, що розвиток інноваційних та наукоємних виробництв у фармацевтичній галузі дозволить знизити імпортозалежність України від фармацевтичної продукції та може стати важливою складовою формування потенціалу України як високотехнологічної держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Камишніков Р. В. Конкурентоспроможність підприємства в системі маркетингу : автореф. дис. ... канд. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / Р. В. Камишніков. – К., 2006. – 20 с.
2. Пашков В. М. Глобалізація фармацевтичного ринку: проблеми та перспективи / В. М. Пашков // Економічна теорія та право. – 2014. – № 1 (16). – С. 148–160.
3. Вальдфогель Д. Тиранія ринку. Чому ви не завжди можете отримати те, чого хочете / Джоель Вальдфогель ; пер. Б. Егідис. – К. : Темпора, 2011. – 288 с.
4. The 10/90 Report on Health Research, 1999 Text. /Global Forum for Health Research. – Geneva : WHO, 1999. – 174 p.
5. Миронишина О. В. Глобалізація фармацевтичної індустрії: наслідки впливу для української економіки / О. В. Миронишина // Вісн. Донец. ун-ту. – 2007. – № 2. – С. 159–168.
6. Фролова Г. І. Конкурентоспроможність підприємств фармацевтичної галузі України / Г. І. Фролова, В. Ю. Фролова // Вісн. Бердян. ун-ту менеджменту і бізнесу. – 2012. – № 1(17). – С. 146–152.
7. Петрова І. Напрями забезпечення економічної безпеки у фармацевтичній системі / І. Петрова, І. Герасименко // Вісн. Львів. ун-ту. – 2008. – Вип. 39. – С. 421–423.
8. Влада ринку і витрати виробництва. Блог одного кібера [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bunyk.wordpress.com/2013/02/16/the-tyranny-of-the-market/>.
9. Руководство по надлежащей практике улучшения доступа к лечению путем применения гибких положений Соглашения ТРИПС ВТО в области общественного здравоохранения. Публикация Программы развития ООН. – New York, 10017, USA. – 78 с.
10. Клунко Н. С. Вплив глобалізаційних процесів на тенденції розвитку світового фармацевтичного ринку / Н. С. Клунко // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. – 2012. – № 24(1). – С. 39–45.
11. Задихайло Д. В. Господарсько-правове забезпечення економічної політики держави : монографія / Д. В. Задихайло. – Харків : Юрайт, 2012. – 456 с.
12. Харазішвілі Ю. Вимірювання тіньового ВВП на основі функцій сукупного попиту і сукупної пропозиції // Економіка України. – 2007. – № 1 (542). – С. 57–70.
13. Евдокимова Т. Г. Инновационный менеджмент / Т. Г. Евдокимова, Г. А. Маховикова, Н. Ф. Ефимова. – СПб. : Вектор, 2005. – С. 15.
14. Мнушко З. М. Дослідження інноваційних процесів на вітчизняних фармацевтичних підприємствах / З. М. Мнушко, О. Ю. Вінник, В. В. Страшний // Вісн. фармації. – 1988. – № 2 (18). – С. 92–96.
15. Козирева О. В. Соціально-економічна спрямованість інноваційного розвитку підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01 «Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика» / О. В. Козирева. – К., 2005. – С. 21.
16. Інноваційне інвестування в Україні: проблеми правового забезпечення : кол. монографія / за наук. ред. Д. В. Задихайла. – Х. : Юрайт, 2013. – С. 39–41.

Стаття надійшла до редакції 27.11.2014

Рецензент — доктор юридичних наук, доцент В. С. Мілаш, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна.

Reviewer — V. S. Milash, Doctor of Legal Sciences, associate professor, Yaroslav Mudryi National Law University, Kharkiv, Ukraine.

В. М. ПАШКОВ

доктор юридических наук, доцент, заведующий кафедрой гражданского, хозяйственного и экологического права Полтавского юридического института Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого, ведущий научный сотрудник НИИ правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины

**ПРОБЛЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ
КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОЙ
ПРОДУКЦИИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ**

Исследуются проблемы обеспечения конкурентоспособности фармрынка в условиях глобализации. Анализируется вхождение Украины в мировое экономическое пространство, процессы формирования инновационной системы национального фармацевтического рынка путем широкомасштабного введения в хозяйственный оборот через инновационные процессы таких продуктов интеллектуального труда, как передовые технологии, научно-технические разработки и другие объекты прав интеллектуальной собственности научно-технической сферы, а также внедрение эффективных организационно-управленческих решений с целью их коммерциализации или получение социально-экономического эффекта.

Ключевые слова: глобализация фармацевтического рынка, конкурентоспособность фармацевтической продукции, инновационная модель развития фармрынка.

V. M. PASHKOV

Doctor of Legal Sciences, associate professor, head of Department of Civil, Economic, and Ecological Law of Poltava Law Institute of Yaroslav the Wise National Law University, senior research associate of Scientific Research Institute of Legal Support of Innovative Development of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine, Kharkiv

**ISSUES OF PROVIDING COMPETITIVENESS
OF PHARMACEUTICAL PRODUCTS
UNDER CONDITIONS OF GLOBALIZATION**

Problem setting. Recently, the world pharmaceutical market as well the Ukraine one has dramatically increased. The growth of demand for treatments, amounts and assortment of their supply, economic attractiveness of pharmaceutical business, and quantity of economic entities as a consequence of competition strengthening compel producers to imple-

ment new strategies and programs aimed at the conquest and the maintenance of sustainable competitive positions.

Recent research and publications analysis. Issues of providing the competitiveness under conditions of globalization are significantly examined in works of scholars-economists, among which are O. M. Vinnyk, D. V. Zadykhailo, V. K. Mamutov, O. P. Podtserkovnyi, V. A. Ustymenko, V. S. Shcherbyna. Nevertheless, peculiarities of providing the competitiveness, namely, of pharmaceutical products under conditions of the formation of an innovative model of the economy have not been analyzed.

Paper objective. The paper objective is to research the peculiarities of economic and legal support of the pharmaceutical product competitiveness under conditions of globalization of the Ukrainian economy and the development of its innovative model.

Paper main body. The integration of Ukrainian into the global economy is possible only under conditions of the innovative economic model formation, the enhancement of efficiency of a production structure on the account of the increase of a share of high-technological industries, and providing considerable changes of the international specialization. The sense of the economic development innovative model is the large-scale introduction of intellectual labor products such as innovative technologies, scientific and technical developments, and other objects of intellectual property rights of the scientific and technical field into commerce on the basis of innovative processes. Moreover, the implementation of the economic development innovative model contemplates the application of effective organizational and managerial decisions in order to commercialize them or to gain a social and economic result.

Conclusions of the research. There is a need to focus efforts on the creation of a ramified legislative and normative and legal basis providing considerable opportunities for legal entities and individuals to provide and support an innovative activity irrespective of basic state orders. At the state level, there is a need to modernize a system of direct support of innovative processes on the basis of mechanisms of tax and monetary policies.

Short Abstract to an article

ISSUES OF PROVIDING COMPETITIVENESS OF PHARMACEUTICAL PRODUCTS UNDER CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Abstract. The author researches issues of providing competitiveness of the pharmaceutical market under conditions of globalization. The scholar analyzes the accession of Ukraine to the global economy, processes of the national pharmaceutical market innovative system formation due to the large-scale introduction of intellectual labor products such as innovative technologies, scientific and technical developments, and other objects of intellectual property rights of the scientific and technical field into commerce on the basis of innovative processes, and also the application of effective organizational and managerial decisions in order to commercialize them or to gain a social and economic result.

Key words: globalization of a pharmaceutical market, competitiveness of pharmaceutical products, innovative model of development of a pharmaceutical market.